

“मीठे बच्चे- ज्ञानसागर बाबाबाट वर्सा प्राप्त गर्नुछ भने २० नङ्ग्राको जोड लगाएर पढाइ अवश्य पढ, पढाइबाट नै राजाई वा जीवन मुक्तिको पद प्राप्त हुन्छ।”

प्रश्न:- ज्ञानमार्गमा सदा कायम को रहन सक्छ? उच्च पद प्राप्तिको आधार के हो?

उत्तर:- जसको पढाइ बाहेक अरू कुनै पनि कुरामा सोख हुँदैन, ज्ञानको परिपक्व अवस्था छ, ऊ नै यो ज्ञानमार्गमा कायम रहन सक्छ। बाँकी साक्षात्कारको आश राख्नु, खेलपाल गर्नु- यसबाट केही फाइदा हुँदैन, अझ माया प्रवेश गर्छ अनि बाबाको हात वा पढाइ छोडिदिन्छन्। उच्च पदको लागि पढाइमा पूरा ध्यान चाहिन्छ।

गीत:- तुम्हीं हो माता...

ओम् शान्ति। ओम् शान्तिको अर्थ त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ। जति पनि रिलिजस माइन्डेड अथवा धर्मात्मा पुरुष हुन्छन्, मन्दिर आदिमा जान्छन् भने उनीहरूको मुखबाट ओम् शान्ति अक्षर निस्कन्छ। तर उनीहरूले अर्थ जान्दैनन्। हामीले पनि भन्छौं ओम् शान्ति, अहम् आत्मा। आत्मा अक्षर अवश्य आउँछ। सुप्रीम सोल अथवा आत्माले भन्छ ओम् शान्ति। म जो आत्मा हुँ, मेरो स्वधर्म हो शान्त। आत्माले आफ्नो कर्तव्य बताउँछ। बाबा पनि भन्नुहुन्छ ओम् शान्ति। म पनि आत्मा हुँ तर मलाई परम आत्मा भन्दछन् किनकि म सदैव परमधाममा रहन्छु। म जन्म-मरणमा आउँदिन। बाबा सम्मुख आएर भन्नुहुन्छ- तिमी पुनर्जन्ममा आउँछौ, तिमी देहधारी हो। सूक्ष्मवतनमा रहने पनि सूक्ष्म देहधारी हुन्। म यिनीहरू भन्दा पनि पर छु। मेरो कुनै स्थूल शरीर छैन। सूक्ष्म शरीरधारीलाई भन्दछन्- यी ब्रह्मा हुन्, यी विष्णु हुन्, यी शंकर हुन्। नाम त शरीरको भयो नि। आत्माको त होइन। आत्माले शरीर धारण गर्छ, त्यसपछि शरीरको नाम राखिन्छ। कोही मर्नो भने भन्छन् फलानाको शरीर छुट्यो। नाम त शरीरको हुन्छ, आत्माले फेरि अर्को शरीर लिन्छ। परमपिता परमात्माको लागि त यस्तो भनिँदैन, उहाँले एक शरीर छोडेर अर्को लिनु हुन्छ। सबैको शरीरको नाम राखिन्छ। तिमी बच्चाहरू मेरो बन्छौ अनि तिमीलाई पनि अर्को नाम राख्छु। जसरी गुरुहरूले नाम राख्छन्। आजकल कन्याले विवाह गरिन् भने उनको नाम पनि परिवर्तन हुन्छ। पुरुषको परिवर्तन हुँदैन किनकि पुरुषले त धन्दा गर्नु पर्छ आफ्नो नामबाट। माताहरूको त धन्दा हुँदैन त्यसैले उनीहरूको नाम परिवर्तन हुन सक्छ। पुरुषहरूको बिमा, धन्दा आदिमा नाम हुन्छ। अहिले बाबा सम्झाउनु हुन्छ- सबैले याद त गर्छन्- हजुर माता-पिता हुनु हुन्छ, साथी हुनु हुन्छ, खिवैया हुनु हुन्छ, हजुरले हामीलाई साथमा लैजानु हुन्छ। हेर, कति सम्बन्धहरूमा आउनु हुन्छ। शरीर छोडेर फेरि उहाँका साथमा जानुछ। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- खिवैयाले हामीलाई साथमा लैजानु हुन्छ।

बाबाको कति महिमा छ! फेरि उहाँ कहिले आउनु हुन्छ? कहिले आएर साथी बन्नुहुन्छ? यो जान्दैनन्। भन्नुहुन्छ- जब भक्तिमार्गको अन्त्य हुन्छ तब भक्तहरूको रक्षा गर्न मलाई आउनु पर्छ। मैले खिवैया बनेर वापस लैजानु छ। तिमीलाई थाहा छ- कसरी आएर माता-पिता बन्नु भएको छ। उहाँलाई नै खिवैया, गुरु भनिन्छ। छी-छी दुनियाँ, जीवनबन्धबाट जीवन मुक्तिमा लैजानु हुन्छ, त्यसैले उहाँलाई पतित-पावन खिवैया भनिन्छ। नयाँ दुनियाँ भनिन्छ- सत्ययुगलाई। दुनियाँ त यही हो, केवल पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। जसरी पुरानो घरमा रहेर नयाँ बनाउँछन् अनि पुरानो घर छोड्नु पर्छ, यहाँ पनि जब स्थापना हुन्छ त्यसपछि पुरानो दुनियाँको

विनाश हुन्छ। त्रिमूर्तिको अर्थ पनि सम्झाइएको छ। ब्रह्माद्वारा स्वर्गको स्थापना गर्नु— यो परमपिता परमात्माको नै काम हो। उहाँले नै गराउनु हुन्छ किनकि गर्ने-गराउनेवाला हुनु हुन्छ। बाबाले आएर सम्मुख सम्झाउनु हुन्छ। ब्रह्माद्वारा सहज राजयोग एवं ज्ञान तिमी ब्रह्मा मुख वंशावलीलाई बसेर सिकाउँछु। भविष्यमा २१ जन्मको लागि तिमीहरूले नै देवी-देवता पद पाउनेछौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार।

तिमीलाई थाहा छ— हामी माता-पिता सँग पढिरहेका छौं, यो हो ईश्वरीय विश्व-विद्यालय। यदि पढाइलाई छोडिदियो भने यसको तकदिरमा रहेनछ भनेर बुझिन्छ। विद्यालय त जानु नै छ। बाबा आएर यस ब्रह्मा तनद्वारा पढाउनु हुन्छ। त्यसैले बच्चाहरू जहाँसुकै भए पनि, कुनै पनि सेवा केन्द्रमा हुन्, जान्दछन्— ज्ञानका सागर पारलौकिक परमपिता परमात्माबाट हामीले जीवन मुक्तिको अथवा राजाईको वर्सा प्राप्त गर्नुछ। यदि हामीले पढाइ छोडिदियो भने वर्सा पाउन सक्दैनौं। बाबा त आउनु भएको छ साथ लैजान। नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ फेरि सबैलाई खिवैयाले लैजानु हुन्छ। तिमीले खिवैयालाई पनि जान्दछौ एवं जसद्वारा स्थापना, विनाश, पालना गराउनु हुन्छ उनीहरूलाई पनि जान्दछौ। फेरि यस पढाइबाट जो लक्ष्मी-नारायण बनेर राज्य गर्छन् उनीहरूलाई पनि तिमीलाई थाहा छ। सम्झन्छौ— हामीले अवश्य यस पढाइबाट राज्य पद प्राप्त गरिरहेका छौं। जति जसले पढ्नेछ... पढाइ पढ्दै नभने पदभ्रष्ट हुन्छ। यो हो राजयोगको पढाइ। धेरै बच्चाहरू पढाइ पढ्दा-पढ्दै थाक्छन्। नपढ्नु भनेको थाक्नु हो। भन्छन्— पुग्यो, यो भन्दा बढी हामी पढ्न सक्दैनौं। यो पढाइमा खर्चको कुरा छैन। त्यस पढाइमा गरिब विचराहरूले पढ्ने पैसा दिन सकेनन् भने पढाइ छोड्दिन्छन्। तर जसलाई पढाइको धेरै नै सोख हुन्छ उनीहरूले त सरकार सँग निवेदन दिएर भन्छन् म पढ्न चाहन्छु तर पैसा छैन। फेरि तिनीहरूलाई सरकारले पैसा दिन्छ। जसरी भए पनि अनुरोध गर्छन्— म पढ्न चाहन्छु, मेरो पिता सँग पैसा छैन, मलाई मदत गर्नुहोस्। सरकार सँग पैसा नहुने भएकाले अस्वीकार गरिदिन्छ। सम्झन्छन्— मैले पढ्नु त अवश्य छ फेरी के गर्छन्? धेरै धनवान् वा दानी पुरुष कहाँ जान्छ। हाम्रो माता-पिता गरिब हुनु हुन्छ मैले पढेर सेवा गर्न चाहन्छु, हजुरले मलाई मदत गर्न सक्नुहुन्छ? धार्मिक विचार भएका (रिलिजस माइन्डेड) जो हुन्छन् उनीहरूले मदत दिन्छन्। कन्याहरूले यस्तो अनुरोध गर्न सक्दैनन्, पुरुषले गर्न सक्छन्। पढाइबाट आम्दानी धेरै हुन्छ। यहाँ यो पढाइ पनि हो र यो व्यापार पनि हो। बाबा सौदागर, रत्नागर हुनु हुन्छ अनि ज्ञानका सागर हुनु हुन्छ।

माता-पिता बेहदका ज्ञानसागर भन्नुहुन्छ— मैले कल्प पहिले जस्तै तिमीलाई राजयोग सिकाएर राजाहरूको राजा बनाउँछु। सबै प्वाइन्टहरू धारणा गर्नुछ। बालिग बुद्धिले राम्रो सँग धारण गर्न सक्छ। बुद्धिमा नै सारा आधारित छ। कसैको सतोप्रधान, कसैको सतो, कसैको रजो, तमो, बुद्धि हुन्छ। ती स्कुलमा पनि विद्यार्थीहरूले जान्दछन् यसको बुद्धि कस्तो छ। सतोप्रधान बुद्धि भएकाहरू सम्मान सहित पास हुन्छन्। उनीहरूलाई नै मनिटर आदि बनाउँछन्। छात्र-वृत्ति पनि प्राप्त हुन्छ। यो त बेहदको स्कुल हो। यसमा पनि सतो, रजो, तमो बुद्धि हुन्छन्। यहाँ लक्ष्य एउटै छ। यो हो नै राजयोग। ईश्वरीय पढाइ एकै छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी सबै बच्चाहरूलाई राजयोग सिकाउँछु। त्यसैले जति पुरुषार्थ गर्नेछौ त्यति उच्च पद पाउनेछौ। उच्च पदलाई त बुझ्नेका छौ। नम्बरवार पद पाउनेछौ। बाबाको त प्यार सबैमा छ। सबैलाई मायाको जंजीरबाट छुटाउन आउनु भएको छ। अरू कसैले यस्तो भन्न सक्दैन— कल्प-कल्प मैले तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। यो बाबाले नै भन्नुहुन्छ— कल्प-कल्पको संगम युगे-युगे आउँछु। मनुष्यहरूले फेरि युगे-युगे लेखेर भूल गरिदिएका

छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म पतित-पावन हुँ। म आउँछु तिमीलाई पावन बनाउन, कलियुगको अन्त्य एवं सत्ययुगको आदि संगममा। यस समय बाबा आउनु भएको छ, त्यसैले राम्रो सँग पढ्नुछ, विनाश पनि हुँदैन। २० नङ्गाको जोड लगाएर पढ्नु छ, हिम्मत देखाउनु छ। पढाइ छोड्नु छैन। जसले पढाइ छोडिदिन्छन् उनीहरू फेल भएर गिर्छन्। बच्चाहरूलाई होशियार गराइन्छ। कुनै पनि काम वा क्रोधको वा लोभ, मोहको भूत आउनु हुँदैन। दिल दर्पणमा आफूलाई हेरिराख— म लायक छु लक्ष्मीलाई वरण गर्न? नारदको पनि एक उदाहरण दिइएको छ। भक्त त तिमीहरू सबै हो नि। भक्तिमार्गमा पुरुषमा नारदको उत्तम गायन गरिएको छ र स्त्रीमा मीराको। त्यो भक्तिमार्ग हो। ज्ञानमार्गमा फेरि देख्दछौ— मम्मा-बाबाको नाम प्रसिद्ध छ। फेरि उहाँहरूको विजयमाला पनि बनेको छ। याद उनीहरूकै गरिन्छ जसले सुख दिन्छन्। उनको यादगार बनाउँछन्। अहिले उनीहरूले के गरे? कोहीले बढीमा कलेज खोले, दान-पुण्य धेरै गरे, अरू के गर्छन्? अहिले फिरंगीहरू (अंग्रेजहरू) बाट राज्य लिएर कांग्रेसले राज्य गरे। बाबा भन्नुहुन्छ— मृगतृष्णा जस्तै हो राज्य। जतिसुकै सुख होस् तर यो सबै हो मृगतृष्णा जस्तै। बाहिरको देखावटीपन धेरै छ। यो विज्ञान (साइन्स) पनि १०० वर्ष चल्छ। यी दादा जब बम्बईमा सेवामा थिए तब यो बिजुली-टेलिफोन आदि केही थिएन। अहिले विज्ञानले कति धेरै कमाल गरेको छ। अब बाँकी थोरै वर्ष छ। विज्ञानको घमण्ड १०० वर्ष देखि सुरु भएको हो। सत्ययुगका १०० वर्षमा त थाहा छैन के गरिदिन्छन्। त्यहाँ यी सबै चीजमा शक्ति हुन्छ जुन तिमीले यहाँबाट लैजान्छौ। अखण्ड, अटल, सुख-शान्तिमय राज्य गर्नको लागि तिमीले शक्ति लैजान्छौ। त्यसैले पढाइमा कति धेरै ध्यान दिनु पर्छ, कति धेरै पुरुषार्थ गर्नु पर्छ।

तिमीलाई थाहा छ— यी माता-पिताबाट धेरै सुख प्राप्त हुन्छ फेरि यदि चल्दा-चल्दै छोडिदिए भने सुन्न पाउँदैनन्। सुनेनन्, गएर आफ्नो धन्दामा लागे भने त सबै खतम। जति पाउनु थियो पायो। हात छोड्ने बित्तिकै फेरि मायाले बिल्कुलै निलिदिन्छ। हात्तीलाई माया गोहीले निलिदियो। यो त हुनु नै छ। तिमीले देखेछौ— कसरी राम्रा-राम्रा, ठूला-ठूला निमन्त्रण दिनेहरू, सेवा केन्द्र खोल्नेले पनि पढाइ छोडिदिन्छन्। भन्नेछन्— ड्रामा अनुसार यिनको तकदीरमा यति नै थियो। फेरि तिनीहरूको के हालत होला? मायाले बिल्कुलै खाइदिन्छ। कति समाप्त भए। धेरै ध्यानमा जानेहरू, खेलपाल गर्नेहरू आज छैनन्। यो साक्षात्कारको आशा कहिल्यै राख्नुहुँदैन। आशा राख्यौ भने आशामा विघ्न पर्छ। मायाको भूत प्रवेश गर्छ। ध्यानको कति पार्ट बजाउँथे। जो ५-७ दिन ध्यानमा बचपनको पार्टमा रहन्थे, महारानी बन्थे, आज ती छैनन्। यसबाट केही फाइदा छैन। ज्ञानको परिपक्व अवस्था भएकाहरू नै कायम रहन सक्छन्। कहिल्यै पनि ध्यानमा जाने आशा राख्नु हुँदैन। बाबाले जे पढाउनु हुन्छ त्यो धारणा गर्नुछ। जति पढिन्छ त्यति उच्च पद पाइन्छ। तिमी बच्चाहरूले पनि याद राख्नु पर्छ हामीलाई परमपिता परमात्मा पढाउनु हुन्छ। हामीले पढेर २१ जन्मको लागि उच्च पद पाउँछौं फेरि हामी नै पूज्यबाट पुजारी बन्छौं। जो ब्राह्मण कुलका बन्छन् उनैले यस्तो भन्न सक्छन्। अरू कसैले भन्न सक्दैन। यहाँ नै खेल बनेको छ। तिमीले भन्छौ हामी पूज्य सो देवी-देवता बन्छौं। पूज्यले नै फेरि पतन भएर पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। बच्चाहरूलाई यो सबै थाहा छ। शिवबाबाको कर्तव्य पनि तिमीलाई थाहा छ। निश्चयबाट सेकेन्डमा तिमी वर्सा लिन सक्छौ। भन्दछन्— हामी ईश्वरका बनेका छौं फेरि ईश्वरलाई छोडिदिनु— अचम्म हो नि। विद्यालयमा पढ्छन्, राम्रो अङ्क ल्याएर पास भए भने तिनीहरूलाई सपूत मानिन्छ। विद्यार्थीले पनि आफूलाई सपूत सम्झन्छ। बाबा एवं शिक्षकले पनि भन्नुहुन्छ यो सपूत हो। यहाँ त बाबा, शिक्षक, गुरु एउटै हुनु हुन्छ। बाबा पनि हुनु हुन्छ फेरि शिक्षक बनेर हामीलाई पढाउनु हुन्छ फेरि साथ पनि लैजानु हुन्छ। बाबा

भन्नुहुन्छ— हामी एकैसाथ जानेछौं। तिम्रो ज्योति निभेको थियो, अहिले बलिरहेको छ। मेरो ज्योति सदा बलिरहेको हुन्छ। हो सबै आत्माको नै कुरा। तिमीलाई थाहा छ— हामी आत्माहरू अशरीरी आयौं फेरि अशरीरी जानुछ। हाम्रो खेल पूरा भएर फेरि दोहोरिनुछ। यो ज्ञान तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ।

हजुर माता-पिता... हजुरको पढाइको कृपाबाट हामीलाई कति धेरै सुख प्राप्त हुन्छ। यस्तो माता-पितालाई कहिल्यै बिर्सनु, छोड्नु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— यस्ता माता-पिता, बापदादा जसले तिमीलाई यति धेरै वर्सा दिनु हुन्छ, चिट्ठी लेखिरह्यौ भने बाबाले सम्झनु हुन्छ— याद गरिरहेका छन्। बाबाको त दिनदिनै याद-प्यार जान्छ मुरलीमा। बच्चाहरूको चिट्ठी ढिलो गरी आयो भने सम्झनेछु पूरा याद गर्दैनन्। बाबाले त लेख्नु पर्ने आवश्यकता नै छैन। बाबाको त दिनहुँ मुरली जान्छ। याद-प्यार बाबाले दिनु नै हुन्छ। उहाँ त जागति ज्योति हुनु हुन्छ। बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ— पत्र अवश्य लेखिराख। अनन्य बच्चाहरूको फिक्र रहँदैन। विचलित हुनेहरूलाई सावधान गराइन्छ— नबिर्सनु, पढिरहनु। समाचार त बाबाको पास सबै आउँछन् हैन! रजिष्टरमा नाम लेखिएको हुन्छ। सोध्नुहुन्छ— यो बच्चा गयल किन परेको छ? दिनहुँ गयल छ भने त सम्झिन्छ— मर्न्यो। बाबा सोध्नुहुन्छ— फलाना बच्चाको केही समाचार आएको छैन? लेख्छन् फलाना आजकल आउँदै आउँदैन, संशयबुद्धि भएको छ। ठिकै छ, पछि गएर निश्चयबुद्धि बनोस्। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) विजय मालामा आउने हिम्मत देखाउनु छ। स्मरण लायक बन्नको लागि सबैलाई सुख दिनु छ।
- २) सपूत विद्यार्थी बनेर पिता-टिचरको नाम प्रसिद्ध गर्नु छ। कहिल्यै पनि काम वा क्रोधको भूतको वशमा परेर उल्टो काम गर्नु छैन।

वरदानः— सर्व रूहानी खजानाबाट सम्पन्न बनेर सदा सन्तुष्ट रहने अलराउण्ड सेवाधारी भव

अलराउण्ड सेवाधारी अर्थात् मास्टर सुख दाता, मास्टर शान्ति दाता, मास्टर ज्ञान दाता। दाता सदा सम्पन्नमूर्त हुन्छ। जो जस्तो हुन्छ त्यस्तै अरूलाई पनि बनाउँछ। रूहानी सेवाधारी अर्थात् एवररेडी एवं अलराउण्डर। अलराउण्डर सेवाधारी उही बन्न सक्छ जो सम्पन्न छ, सम्पन्न नै सन्तुष्ट हुन्छ र सबैलाई सन्तुष्ट गराउँछ। कुनै पनि प्रकारको अप्राप्तिले असन्तुष्टि पैदा गर्छ। सन्तुष्ट रहने र सन्तुष्ट गराउने विधि हो सम्पन्न एवं दाता बन्नु।

स्लोगनः— शुभ भावना, शुभ कामनाको सुनौलो उपहार साथमा छ भने कुनै पनि आत्मालाई परिवर्तन गर्न सक्ने छौ।